

מסכת מועד קטן --- פסוקים

<p>ולא שנא מעיין שלא יצא בתחילה בית השלחין אין בית הבעל לא ומאי משמע דהאי בית השלחין לישנא דצחותא היא דכתיב (דברים כה, יח) ואתה עיף ויגע ומתרגמינן ואת משלהי ולא ומאי משמע דהאי בית הבעל לישנא דמייתבותא היא דכתיב (ישעיהו סב, ה) כי יבעל בחור בתולה ומתרגמינן ארי כמה דמיתותב עולם עם בתולתא יתייתבון בגויך בנייך</p>	<p>מועד קטן ב:א</p>
<p>רולא שנא מעיין שלא יצא בתחילה בית השלחין אין בית הבעל לא ומאי משמע דהאי בית השלחין לישנא דצחותא היא דכתיב (דברים כה, יח) ואתה עיף ויגע ומתרגמינן ואת משלהי ולא ומאי משמע דהאי בית הבעל לישנא דמייתבותא היא דכתיב (ישעיהו סב, ה) כי יבעל בחור בתולה ומתרגמינן ארי כמה דמיתותב עולם עם בתולתא יתייתבון בגויך בנייך"ע אומר אף המקיים מכלל דתנא קמא לאו משום מקיים הוא כולה ר' עקיבא היא ומאי טעם קאמר מאי טעם המנכש והמחפה בכלאים לוקה משום מקיים שר"ע אומר אף המקיים מאי טעמא דר' עקיבא דתניא (ויקרא יט, ט) שדך לא תזרע כלאים אין לי אלא זורע מקיים מניין תלמוד לומר כלאים שדך</p>	<p>מועד קטן ב:ב</p>
<p>אמר אביי בשביעית בזמן הזה ורבי היא דתניא רבי אומר (דברים טו, ב) וזה דבר השמטה שמוט בשתי שמיטות הכתוב מדבר אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים בזמן שאתה משמט קרקע אתה משמט כספים ובזמן שאי אתה משמט קרקע אי אתה משמט כספים</p>	<p>מועד קטן ב:ב</p>
<p>רבא אמר אפילו תימא רבנן אבות אסור רחמנא תולדות לא אסור רחמנא דכתיב (ויקרא כה, ד) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע מכדי זמירה בכלל זריעה ובצירה בכלל קצירה</p>	<p>מועד קטן ג:א</p>
<p>וקשקוש בשביעית מי שרי והא כתיב (שמות כג, יא) והשביעית תשמטנה ונטשתה תשמטנה מלקשקש ונטשתה מלסקל</p>	<p>מועד קטן ג:א</p>
<p>ור' יוחנן אמר ימים שהוסיפו חכמים לפני ראש השנה והכי קאמר יכול ילקה על תוספת ראש השנה דאתיא (שמות לד, כא) מבחריש ובקציר תשבות</p>	<p>מועד קטן ג:ב</p>
<p>הרוצה לבטל יבוא ויבטל והני הלכתא נינהו קראי נינהו דתנן (שמות לד, כא) בחריש ובקציר תשבות ר' עקיבא אומר אין צריך לומר חריש וקציר של שביעית שהרי כבר נאמר (ויקרא כה, ד) שדך לא תזרע וכרמך לא תזמור אלא חריש של ערב שביעית אמר ר"ש בן פזי רמז לציון קברות מן התורה מנין תלמוד לומר (יחזקאל לט, ט) וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון</p>	<p>מועד קטן ג:א</p>
<p>דאמר רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו (יחזקאל מד, ט) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי (לשרתני) מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא הכא נמי גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא</p>	<p>מועד קטן ה:א</p>
<p>לכדתניא וטמא וטמא יקרא צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים א"כ ליכתוב וטמא יקרא מאי וטמא טמא שמעת מינה תרתי אביי אמר מהכא (ויקרא יט, יד) ולפני עור לא תתן מכשול</p>	<p>מועד קטן ה:א</p>
<p>רב פפא אמר (ישעיהו נז, יד) ואמר סלו סלו פנו דרך רב חנינא אמר הרימו מכשול מדרך עמי</p>	<p>מועד קטן ה:א</p>
<p>ר' יהושע בריה דרב אידי אמר (שמות יח, כ) והודעת להם את הדרך (אשר) ילכו בה מר זוטרא אמר (ויקרא טו, לא) והזרתם את בני ישראל מטומאתם</p>	<p>מועד קטן ה:א</p>
<p>רב אשי אמר (ויקרא יח, ל) ושמרתם את משמרת עשו משמרת למשמרתי</p>	<p>מועד קטן ה:א</p>
<p>רבינא אמר (תהלים נ, כג) ושם דרך אראנו בישיע אלהים אריב"ל כל השם אורחותיו זוכה ורואה בישועתו של הקדוש ברוך הוא שנאמר ושם דרך אל תקרי ושם אלא ושם דרך אראנו בישיע אלהים</p>	<p>מועד קטן ה:א</p>
<p>בהסגר שני מר סבר בכהן תליא מילתא אי טהור אמר ליה טהור ואי טמא שתיק ומר סבר (ויקרא יג, נט) לטהרו או לטמאו</p>	<p>מועד קטן ז:ב</p>
<p>מר סבר צוותא דאשתו עדיפא ליה למימרא דמוחלט מותר בתשמיש המטה אין והתניא (ויקרא יד, ח) וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים שיהא אסור בתשמיש המטה ואין אהלו אלא אשתו</p>	<p>מועד קטן ז:ב</p>
<p>ר' יוסי בר' יהודה סבר גלי רחמנא בימי ספירו וכ"ש בימי חלוטו ומר סבר מאי דגלי גלי ומאי דלא גלי לא גלי למימרא דבכהן תליא מילתא אין והתניא (ויקרא יג, יד) וביום הראות בו יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו מכאן אמרו חתן שנולד בו נגע נותנין לו ז' ימי המשתה לו ולביתו ולכסותו וכן ברגל נותנין לו שבעת ימי הרגל</p>	<p>מועד קטן ז:ב</p>
<p>ואביי ההוא מיבעי ליה ביום ולא בלילה ורבא ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה (ויקרא יג, יב) מלכל מראה עיני הכהן</p>	<p>מועד קטן ח:א</p>
<p>ואביי ההוא מיבעי ליה למעוטי סומא באחת מעיניו ורבא נמי מיבעי ליה להכי אין הכי נמי ואלא ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה (ויקרא יד, לה) מכנגע נראה לי בבית לי ולא לאורי</p>	<p>מועד קטן ח:א</p>

מועד קטן ח:ב	אמר רב מנין נושאין נשים במועד שנאמר (דברים טז, יד) ושמת בחגך בחגך ולא באשתך עולא אמר מפני הטורח רבי יצחק נפחא אמר מפני ביטול פריה ורביה
מועד קטן ט:א	ודאין מערבין שמחה בשמחה מנלן דכתיב (מלכים א ת, סה) ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים [לפני ה' אלהינו] שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום ואם איתא דמערבין שמחה בשמחה איבעי ליה למינטר עד החג ומיעבד שבעה להכא ולהכא
מועד קטן ט:א	ומשכן דחיי שבת מנלן אילימא מדכתיב (במדבר ז, יב) ביום הראשון וביום השביעי דלמא שביעי לקרבנות אמר רב נחמן בר יצחק אמר קרא (במדבר ז, עב) ביום עשתי עשר יום מה יום כולו רצוף אף עשתי עשר כולן רצופין
מועד קטן ט:א	אמרו ליה למדתנו רבינו תלמיד שנפטר מרבו ולן באותה העיר צריך ליפטר ממנו פעם אחרת שנאמר ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וכתיב (דברי הימים ב ז, ז) וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם אלא מכאן לתלמיד הנפטר מרבו ולן באותה העיר צריך ליפטר ממנו פעם אחרת
מועד קטן ט:א	כתיב (משלי ד, כו) פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכונן וכתיב (משלי ה, ו) אורח חיים פן תפלס לא קשיא כאן במצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן במצוה שא"א לעשותה ע"י אחרים
מועד קטן ט:ב	כתיב (משלי ג, טו) יקרה היא מפנינים וכל חפציק לא ישוו בה הא חפצי שמים ישוו בה וכתיב (משלי ח, יא) כל חפצים לא ישוו בה דאפילו חפצי שמים לא ישוו בה כאן במצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים כאן במצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים
מועד קטן ט:ב	דכתיב (תהלים מט, יב) קרבם בתימו לעולם אל תקרי קרבם אלא קברם
מועד קטן ט:ב	בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים עניות טופלות אותן בסיד עשירות טופלות אותן בסולת בנות מלכים בשמן המור שנאמר (אסתר ב, יב) ששה חדשים בשמן המור
מועד קטן יד:ב	אמר רב אשי מי קתני הא אסורין דלמא יש מהן אסור ויש מהן מותר אבל אינו נוהג אבילותו ברגל שנאמר (דברים טז, יד) ושמת בחגך אי אבילות דמעיקרא הוא אתי עשה דרבים ודחי עשה דיחיד ואי אבילות דהשתא הוא לא אתי עשה דיחיד ודחי עשה דרבים
מועד קטן יד:ב	דתניא ר"ע אומר מנין לסנהדרין (שראו בא") שהרגו את הנפש שאין טועמין כל אותו היום ת"ל (ויקרא יט, כו) לא תאכלו על הדם אלא לעיוני בדיניה ה"נ לעיוני בדיניה א"ל אם כן נמצאת מענה את דינו אתו מצפרא ומעייני בדיניה ועייילי ואכלי ושתו כולי יומא והדר אתו בשקיעת החמה וגמרינן לדיניה וקטלו ליה
מועד קטן יד:ב	אבל אסור בתספורת מדקאמר להו רחמנא לבני אהרן (ויקרא י, ו) ראשיכם אל תפרעו מכלל דכולי עלמא אסור
מועד קטן ט:א	א"ל אביי דלמא מנודה לשמים שאני דחמיר מצורע מהו בעטיפת הראש ת"ש (ויקרא יג, מה) ועל שפם יעטה מכלל שחייב בעטיפת הראש ש"מ אבל אסור להניח תפילין מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כד, יז) פארך חבוש עליך
מועד קטן ט:א	אבל אסור בשאילת שלום דקאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כד, יז) האנק דום מנודה מהו בשאילת שלום אמר רב יוסף ת"ש ובשאילת שלום שבין אדם לחברו כבני אדם הנזופין למקום
מועד קטן ט:א	שמע מינה מצורע מהו בדברי תורה ת"ש (דברים ד, ט) והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב מה להלן באימה ובריאה וברתת ובזיעה מכאן אמרו הזבין והמצורעין ובוועלי נדות מותרין לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים ולשנות במדרש ובש"ס בהלכות ובאגדות ובעלי קריין אסורין
מועד קטן ט:א	אבל אסור בתכבוסת דכתיב (שמואל ב יד, ב) וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת
מועד קטן ט:א	מנודין ומצורעין מה הן בתכבוסת ת"ש מנודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס ש"מ אבל חייב בקריעה דקאמר להו רחמנא לבני אהרן (ויקרא י, ו) לא תפרומו מכלל דכ"ע מיחייבי מנודה מהו בקריעה תיקו מצורע מהו בקריעה ת"ש (ויקרא יג, מה) בגדיו יהיו פרומים שיהו מקורעין
מועד קטן ט:א	מצורע מהו בעשיית מלאכה תיקו אבל אסור ברחיצה דכתיב (שמואל ב יד, ב) ואל תסוכי שמן ורחיצה בכלל סיכה מנודה מהו ברחיצה אמר רב יוסף ת"ש כשאמרו אסור ברחיצה לא אמרו אלא כל גופו אבל פניו ידיו ורגליו מותר
מועד קטן ט:א	אבל אסור בנעילת הסנדל מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כד, יז) ונעליך תשים ברגליך מכלל דכולי עלמא אסור
מועד קטן ט:א	אבל אסור בתשמיש המטה דכתיב (שמואל ב יב, כד) וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה מכלל דמעיקרא אסור

מועד קטן טו:ב	מצורע מהו בתשמיש המטה ת"ש דתניא (ויקרא יד, ח) וישב מחוץ לאהלו שיהא כמנודה וכאבל ואסור בתשמיש המטה
מועד קטן טו:ב	ואין אהלו אלא אשתו שנא' (דברים ה, ל) לך אמור להם שובו לכם לאהליכם
מועד קטן טו:ב	ת"ש דתניא (יחזקאל מד, כו) ואחרי טהרתו אחר פרישתו מן המת שבעת ימים יספרו לו אלו ז' ימי ספירו (יחזקאל מד, כז) וביום באו אל הקודש אל החצר הפנימית לשרת בקודש יקריב חטאתו
מועד קטן טז:א	אמר רבא מנלן דמשדרין שליחא דבי דינא ומזמנינן ליה לדינא דכתיב (במדבר טז, יב) וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
מועד קטן טז:א	ומנלן דמזמנינן לדינא דכתיב (במדבר טז, טז) ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך לקמי גברא
מועד קטן טז:א	רבה דכתיב (במדבר טז, טז) לפני ה' את ופלניא דכתיב אתה והם ואהרן דקבעינן זימנא דכתיב מחר זימנא בתר זימנא דכתיב (ירמיהו מו, יז) קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד
מועד קטן טז:א	ומנלן דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב (במדבר טז, יד) העיני האנשים ההם תנקר
מועד קטן טז:א	ומנלן דמשמתינן דכתיב (שופטים ה, כג) אורו מרוז דהכי סברא דגברא רבה דכתיב (שופטים ה, כג) אמר מלאך השם
מועד קטן טז:א	ומנלן דמחרמינן דכתיב אורו ארור דאכיל ושתי בהדיה וקאי בארבע אמות דידיה דכתיב יושביה ומנלן דפרטינן חטאיה בציבורא דכתיב (שופטים ה, כג) כי לא באו לעזרת השם
מועד קטן טז:א	איכא דאמרי גברא רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר (שופטים ה, כ) מן שמים נלחמו הכוכבים
מועד קטן טז:א	ומנלן דמפקרינן נכסיה דכתיב (עזרא י, ח) וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה
מועד קטן טז:א	ומנלן דנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב (נחמיה יג, כה) ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם
מועד קטן טז:א	ומנלן דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב (עזרא ז, כו) הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין
מועד קטן טז:א	ת"ר אין נידוי פחות מל' יום ואין נזיפה פחות מז' ימים ואף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנאמר (במדבר יב, יד) ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים
מועד קטן טז:א	א"ל בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין שוב פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש (שיר השירים ז, ב) חמוקי ירכיך כמו חלאים מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר
מועד קטן טז:ב	א"ל זה ראיתי וזה לא ראיתי קרי עליה (משלי טז, ז) ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו מ"ט עבד מר הכי א"ל דכתיב (משלי א, כ) חכמות בחוץ תרונה א"ל אם קרית לא שנית ואם שנית לא שילשת ואם שילשת לא פירשו לך
מועד קטן טז:ב	חכמות בחוץ תרונה כדרבא דאמר רבא כל העוסק בתורה מבפנים תורתו מכרזת עליו מבחוץ והא כתיב (ישעיהו מח, טז) לא מראש בסתר דברתי ההוא ביומי דכלה
מועד קטן טז:ב	מאי היא (שמואל ב כב, א) וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הציל ה' אותו מכף כל אויביו ומכף שאול אמר לו הקב"ה לדוד דוד שירה אתה אומר על מפלתו של שאול אלמלי אתה שאול והוא דוד איבדתי כמה דוד מפניו
מועד קטן טז:ב	היינו דכתיב (תהלים ז, א) שגיון לדוד אשר שר לה' על דברי כוש בן ימיני וכי כוש שמו והלא שאול שמו אלא מה כושי משונה בעורו אף שאול משונה במעשיו
מועד קטן טז:ב	כיוצא בדבר אתה אומר (במדבר יב, א) על אודות האשה הכושית אשר לקח וכי כושית שמה והלא ציפורה שמה אלא מה כושית משונה בעורה אף ציפורה משונה במעשיה
מועד קטן טז:ב	כיוצא בדבר אתה אומר (ירמיהו לח, ז) וישמע עבד מלך הכושי וכי כושי שמו והלא צדקיה שמו אלא מה כושי משונה בעורו אף צדקיה משונה במעשיו

מועד קטן ז:ב	כיוצא בדבר אתה אומר (עמוס ט, ז) הלא כבני כושיים אתם לי (בית) ישראל וכי כושיים שמן והלא ישראל שמן אלא מה כושי משונה בעורו אף ישראל משונין במעשיהן מכל האומות
מועד קטן ז:ב	מאי דכתיב (שמואל ב כג, א) נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הוקם על נאם דוד בן ישי שהקים עולה של תשובה (שמואל ב כג, ג) אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים
מועד קטן ז:ב	ה"ק אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל אני מושל באדם מי מושל בי צדיק שאני גוזר ומבטלה (שמואל ב כג, ח) אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת וגומר
מועד קטן ז:א	תלמיד שנידה לכבודו נדויו נדויו דתניא מנודה לרב מנודה לתלמיד מנודה לתלמיד אינו מנודה לרב לרב הוא דאינו מנודה הא לכולי עלמא מנודה למאי אי במילי דשמיא (משלי כא, ל) אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' אלא לאו לכבוד עצמו אמר
מועד קטן ז:א	א"ל הכי א"ר יוחנן מאי דכתיב (מלאכי ב, ז) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא אם דומה הרב למלאך ה' יבקשו תורה מפיו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיו
מועד קטן ז:א	ויקרא יט, יד) ולפני עור לא תתן מכשול דתניא ולפני עור לא תתן מכשול במכה לבנו גדול הכתוב מדבר
מועד קטן ז:א	אמר רב הונא באושא התקינו אב בית דין שסרח אין מנדין אותו אלא אומר לו (מלכים ב יד, י) הכבד ושב בביתך חזר וסרח מנדין אותו מפני חילול השם
מועד קטן ז:א	ופליגא דריש לקיש דאמר ריש לקיש תלמיד חכם שסרח אין מנדין אותו בפרהסיא שנאמר (הושע ד, ה) וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה כסהו כלילה
מועד קטן ז:א	דאמר ריש לקיש כשם שנכנסת במאתים וארבעים ושמונה איברים כך כשהיא יוצאה ממאתים וארבעים ושמונה איברים כשהיא נכנסת דכתיב (הושע ו, ז) והיתה העיר חרם חרם בגימטריא מאתים וארבעים ושמונה הווי
מועד קטן ז:א	כשהיא יוצאה דכתיב (חבקוק ג, ב) ברוגז רחם תזכור רחם בגימטריא הכי הווי
מועד קטן ז:א	מנין שברית כרותה לשפתים שנאמר (בראשית כב, ה) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ואיסתייעא מלתא דהדור תרוייהו
מועד קטן ז:א	פרעה שהיה בימי משה אמגושי היה שנאמר (שמות ז, טו) הנה יוצא המימה וגומר
מועד קטן ז:א	אמר רב משום רבי ראובן בן אצטרובילי מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים מה' אשה לאיש מן התורה דכתיב (בראשית כד, ג) ויען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר
מועד קטן ז:א	מן הנביאים דכתיב (שופטים יד, ד) ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא
מועד קטן ז:א	מן הכתובים דכתיב (משלי יט, יד) בית והון נחלת אבות ומה' אשה משכלת
מועד קטן ז:א	אין אדם נחשד בדבר אלא א"כ עשאו ואם לא עשה כולו עשה מקצתו ואם לא עשה מקצתו הרהר בלבו לעשותו ואם לא הרהר בלבו לעשותו ראה אחרים שעשו ושמה מתיב רבי יעקב (מלכים ב יז, ט) ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על ה' אלהיהם
מועד קטן ז:א	התם להכעיס הוא דעבוד תא שמע (תהלים קו, טז) ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש ה' רב שמואל בר יצחק אמר מלמד שכל אחד קינא לאשתו ממה
מועד קטן ז:א	והתם מנלן אמר רב מתנה סתם נזירות שלשים יום מאי טעמא אמר קרא (במדבר ו, ה) קדוש יהיה יהיה בגימטריא תלתין
מועד קטן ז:א	מנין לאבילות שבעה דכתיב (עמוס ח, י) והפכתי חגיכם לאבל מה חג שבעה אף אבילות שבעה
מועד קטן ז:א	קריעה דמעומד מנלן דכתיב (איוב א, כ) ויקם איוב ויקרע את מעילו
מועד קטן ז:א	אלא מעתה (דברים כה, ח) ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה ה"נ והא תניא בין יושב בין עומד בין מוטה א"ל התם לא כתיב ויעמד ויאמר הכא כתיב ויקם ויקרע אמר רמי בר חמא מנין לקריעה שהיא מעומד שנאמר (איוב א, כ) ויקם איוב ויקרע

לא מהכא (שמואל ב יג, לא) ויקם המלך ויקרע את בגדיו ודלמא מילתא יתירתא עביד דאי לא תימא הכי (שמואל ב יג, לא) וישכב ארצה ה"נ והתניא ישב על גבי מטה על גבי כסא על גבי אודייני (גדולה) לא יצא ידי חובתו	מועד קטן כ"א
אמר רב מתנה מאי טעמא דר"א דכתיב (דברים לד, ה) ויתמו ימי בכי אבל משה אמר רב עינא מ"ט דר' יהושע דכתיב (עמוס ח, י) ואחריתה כיום מר ורבי יהושע נמי הא כתיב ויתמו ימי וגומר	מועד קטן כ"א
מעשה ומתו בניו של ר"ע נכנסו כל ישראל והספידום הספד גדול בשעת פטירתן עמד ר"ע על ספסל גדול ואמר אחינו בית ישראל שמעו אפי' שני בנים חתנים מנוחם הוא בשביל כבוד שעשיתם ואם בשביל עקיבא באתם הרי כמה עקיבא בשוק אלא כך אמרתם (תהלים לז, לא) תורת אלהיו בלבו וכ"ש ששכרם כפול לכו לבתיכם לשלום	מועד קטן כ"ב
על כל המתים כולן קורע טפח על אביו ועל אמו עד שיגלה את לבו א"ר אבהו מאי קרא (שמואל ב א, יא) ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם ואין אחיזה פחות מטפח על כל המתים כולן אפילו לבוש עשרה חלוקין אינו קורע אלא עליון על אביו ועל אמו קורע את כולן	מועד קטן כ"ב
רבי יהודה אומר כל קריעה שאינו מבדיל קמי שפה שלו אינו אלא קרע של תיפלות אמר רבי אבהו מ"ט דר' יהודה דכתיב (מלכים ב ב, יב) ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים ממשמע שנאמר ויקרעם איני יודע שהן לשנים אלא שנראין קרועים כשנים	מועד קטן כ"ב
אמר שמואל אבל שלא פרע ושלא פירם חייב מיתה שנאמר (ויקרא י, ו) ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרומו ולא תמותו וגו' הא אחר שלא פרע ושלא פירם חייב מיתה	מועד קטן כ"א
מנין לחכם שכבודו במטה ראשונה שנאמר (שמואל ב ו, ג) וירכיבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה פרוס	מועד קטן כ"א
קשה היום לישראל כיום בא השמש בצהרים דכתיב (עמוס ח, ט) והיה ביום ההוא והבאתי השמש בצהרים ואמר ר' יוחנן זה יומו של יאשיהו	מועד קטן כ"ב
ואלו קרעין שאין מתאחזין הקורע על אביו ועל אמו ועל רבו שלימדו תורה ועל נשיא ועל אב ב"ד ועל שמועות הרעות ועל ברכת השם ועל ספר תורה שנשרף ועל ערי יהודה ועל המקדש ועל ירושלים וקורע על מקדש ומוסיף על ירושלים אביו ואמו ורבו שלימדו תורה מנלן דכתיב (מלכים ב ב, יב) ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו אבי אבי זה אביו ואמו רכב ישראל ופרשיו זה רבו שלימדו תורה	מועד קטן כ"א
מאי משמע כדמתרגם רב יוסף רבי רבי דטב להון לישראל בצלותיה מרתיכין ופרשין ולא מתאחזין מנלן דכתיב (מלכים ב ב, יב) ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים ממשמע שנאמר ויקרעם איני יודע שלשנים אלא מלמד שקרועים ועומדים לשנים לעולם	מועד קטן כ"א
אמר ליה ריש לקיש לרבי יוחנן אליהו חי הוא אמר ליה כיון דכתיב (מלכים ב ב, יב) ולא ראהו עוד לגבי דידיה כמת דמי	מועד קטן כ"א
נשיא ואב בית דין ושמועות הרעות מנלן דכתיב (שמואל ב א, יא) ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם ה' ועל בית ישראל כי נפלו בחרב שאול זה נשיא יהונתן זה אב ב"ד על עם ה' ועל בית ישראל אלו שמועות הרעות	מועד קטן כ"א
על ברכת השם מנלן דכתיב (מלכים ב יח, לז) ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים	מועד קטן כ"א
כתב ירמיה ספר קינות אמר להו מה כתיב ביה (איכה א, א) איכה ישבה בדד אמר להו אנא מלכא א"ל (איכה א, ב) בכה תבכה בלילה אנא מלכא (איכה א, ג) גלתה יהודה מעוני אנא מלכא (איכה א, ד) דרכי ציון אבלות אנא מלכא (איכה א, ה) היו צריה לראש אמר להו מאן אמרה (איכה א, ה) כי ה' הוגה על רוב פשעיה מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש והיינו דכתיב (ירמיהו לו, כד) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם מכלל דבעו למיקרע	מועד קטן כ"א
הרואה ספר תורה שנקרע חייב לקרוע שתי קריעות אחד על הגויל ואחד על הכתב שנאמר (ירמיהו לו, כז) אחרי שרוף המלך את המגלה ואת הדברים	מועד קטן כ"א
ערי יהודה מנלן דכתיב (ירמיהו מא, ה) ויבאו אנשים משכם משילו ומשמרון שמונים איש מגולחי זקן וקרועי בגדים ומתגודדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית השם	מועד קטן כ"א
אמר ר' אלעזר הרואה ערי יהודה בחורבן אומר (ישעיהו סד, ט) ערי קדשך היו מדבר וקורע	מועד קטן כ"א
ירושלים בחורבנה אומר (ישעיהו סד, ט) ציון מדבר היתה ירושלם שממה וקורע	מועד קטן כ"א

בית המקדש בחורבנו אומר (ישעיהו סד, י) בית קדשנו ותפארתנו אשר הללך אבותינו היה לשריפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה וקורע	מועד קטן כז:א
עד היכן קורע עד טיבורו ויש אומרים עד לבו אע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנאמר (יואל ב, יג) וקרעו לבבכם ואל בגדיכם	מועד קטן כז:ב
אמר רב יהודה אמר רב אבל יום ראשון אסור לאכול לחם משלו מדאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כד, יז) ולחם אנשים לא תאכל	מועד קטן כז:ב
ומיתה (ירמיהו כב, י) אל תבכו למת ואל תנוודו לו אל תבכו למת יותר מדאי ואל תנוודו לו יותר מכשיעור הא כיצד שלשה ימים לבכי ושבעה להספד ושלושים לגיהוץ ולתספורת מכאן ואילך אמר הקדוש ברוך הוא אי אתם רחמנים בו יותר ממני	מועד קטן כז:ב
ירמיהו כב, י) בכו בכו להולך אמר רב יהודה להולך בלא בנים רבי יהושע בן לוי לא אזל לבי אבלא אלא למאן דאזיל בלא בני דכתיב בכו בכו להולך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו	מועד קטן כז:ב
ת"ר מת פתאום זו היא מיתה חטופה חלה יום אחד ומת זו היא מיתה דחופה ר' חנניא בן גמליאל אומר זו היא מיתה מגפה שנאמר (יחזקאל כד, טז) בן אדם הנני לוקח ממך את מחמד עיניך במגפה וכתיב (יחזקאל כד, יח) ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב	מועד קטן כז:א
מאי קרא (דברים לא, יד) הן קרבו ימיהן למות הן חד קרבו תרי ימיהן תרי הא חמשה הן חד שכן בלשון יוני קורין לאחת הן מת בחמשים שנה זו היא מיתה כרת חמשים ושנים שנה זו היא מיתה של שמואל הרמתי	מועד קטן כז:א
ששים זו היא מיתה בידי שמים אמר ר' זוטרא מאי קרא דכתיב (איוב ה, כ) תבא בכלח אלי קבר בכלח בגימטריא שיתין הוו שבעים שיבה שמונים גבורות דכתיב (תהלים צ, י) ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה	מועד קטן כז:א
איזהו עינוי שכולן עונות כאחת קינה שאחת מדברת וכולן עונות אחריה שנא' (ירמיהו ט, ט) ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה	מועד קטן כז:ב
אבל לעתיד לבא הוא אומר (ישעיהו כה, ח) בלע המות לנצח ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים	מועד קטן כז:ב
היה ר"מ אומר (קהלת ז, ב) טוב ללכת אל בית אבל וגו' עד והחי יתן אל לבו דברים של מיתה דיספד דיספד יספדוניה דיקבר יקברוניה דיטען יטעוניה דידל ידלוניה ואיכא דאמרי דלא ידל ידלוניה דכתיב (משלי כה, ז) כי טוב אמר לך עלה הנה וגו'	מועד קטן כז:ב
מנין לחתן שמיסב בראש שנאמר (ישעיהו סא, י) כחתן יכהן פאר מה כהן בראש אף חתן בראש	מועד קטן כז:ב
וכהן גופיה מנלן דתנא דבי ר' ישמעאל (ויקרא כא, ח) וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון	מועד קטן כז:ב
הנפטר מן המת לא יאמר לו לך בשלום אלא לך בשלום הנפטר מן החי לא יאמר לו לך בשלום אלא לך בשלום הנפטר מן המת לא יאמר לו לך בשלום אלא לך בשלום שנאמר (בראשית טו, טו) ואתה תבא אל אבותיך בשלום	מועד קטן כז:א
הנפטר מן החי לא יאמר לו לך בשלום אלא לך בשלום שהרי דוד שאמר לאבשלום (שמואל ב טו, ט) לך בשלום הלך ונתלה	מועד קטן כז:א
יתרו שאמר למשה (שמות ד, יח) לך בשלום הלך והצליח	מועד קטן כז:א
כל היוצא מבית הכנסת לבית המדרש ומבית המדרש לבית הכנסת זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר (תהלים פד, ח) ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון אמר רב חייא בר אשי אמר רב תלמידי חכמים אין להם מנוחה אפילו לעולם הבא שנאמר ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון	מועד קטן כז:א